

**Francisci Monacelli Eugubini J. U. D. Protonotarii
Apostolici, olim Ecclesiæ Venusinæ, ac deinde Æsinatis
Vicarii Generalis, &c. Formularium Legale Practicum Fori
Ecclesiastici**

In Quo Formulæ Expeditionum usufrequentium de his, quæ pertinent ad
Officium Judicis nobile, continentur ; Opus Episcopis, Vicariis Generalibus,
Aliisque Iurisdictionem quasi Episcopalem exercentibus: necnon
Confessariis, Parochis, Cancellariis, cæterisque in dicto Foro versantibus,
apprimè utile ...

In qua præter Supplementum Formularum Fori extrajudicialis, accesserunt
quamplures Formulæ Fori contentiosi, necnon nonnullæ litteræ Pastorales
non minùs utiles, quàm necessariæ gubernium Ecclesiasticum
assumentibus, ab eodem Auctore annotationibus auctæ, sacræ paginæ
oraculis, & Sacr. ...

Monacellus, Franciscus

Venetiis, 1707

R. P. D. Albergato Decano. Burgen. juris deputandi Curatum Lunæ 21.
Februar. 1684.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62423](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62423)

9. Nullatenus relevante, quod ipse Melchior possessionem ejusdem Beneficii ceperit, quia animadversum fuit hanc eandem possessionem illi non posse suffragari, dum capta fuit propria auctoritate, & nulla præcedente collatione, aut institutione auctoritate Apostolica, aut Ordinaria facta, & cum ex illa nullo modo juvari possit, nec effici valet legitimus contradictor ad impediendum. Carolo immisionem, & ob id dicitur cecidisse à quolibet jure, quod sibi competere posset in dicto Beneficio juxta famigeratum *text. in cap. Avaritiæ de elect. in 6.* & eo magis, quia cum hujusmodi Beneficium antecedenter, & ad instantiam defuncti Balthasaris fuisset effectum litigiosum, de eo nullus disponere poterat præter Papam ad quem spectabat collatio *cap. 1. & 2. ut lit. pend. in 6. Clem. 1. eodem tit. Gonz. ad regul. 8. glos. 6. nu. 145. & 146. Barbof. de offic. & pot. Episc. alleg. 57. nu. 47. & 48.*

Et ita utraque &c.

R. P. D. EMERIX.

Romana, seu Florentina Legatorum.
Veneris 26. Junii 1682.

ARGUMENTUM.

Executores Testamentarii, non tenentur propriis sumptibus litem agere.

SUMMARIUM.

- 1 Executores Testamentarii litem sustinent expensis hereditatis.
- 2 Expensæ litis cedunt in computum legati.

DECISIO XI.

U Na cum Dubio principali hac eadem die deciso ad favorem Monasterii, & Monachorum Sanctissimæ Trinitatis Florentiæ resolutum quoque fuit eis subministrandas esse expensas litis, juxta modum inferius exprimendum.

1. Cum enim Executores Testamentarii, non teneantur propriis sumptibus litem agere, ad hoc ut voluntas Testatoris Monacelli Form. Pars II.

adimpleatur, sed id fieri debeat expensis hæreditatis, ut tradunt Covar. in cap. Johannes in fin. vers. expensas autem de testam. Molin. de Just. & jur. tom. 1. disp. 284. litt. C. §. utrum vers. observat Paris. conf. 26. sub nu. 17. vers. quo stante cum duobus seqq. lib. 4. Carp. de Executione testament. lib. 3. c. 3. n. 60. & cap. 8. gloss. 1. n. 19. Bursatt. conf. 18. n. 20. Giurb. ad consuetudin. Messan. cap. 2. gloss. 13. sub nu. 21. vers. sed eo in casu p. 1. Coccin. in annot. decis. 245. n. 1. consequens est, quod Monachis in quorum Ecclesia sepultum fuit corpus Alexandri Testatoris, & ad quos ex testamento spectat onus curandi adimplementum legati, veniunt subministrandæ litis expensæ.

2. Nil refragante, quod Testator pro eadem cura, & diligentia Monachis commissa ei reliquerit annua scuta quatuor, quia visum fuit DD. hoc solum posse operari, quod pecuniæ subministrandæ pro expensis litis, cedant in diminutionem eorum annui legati, non autem quod expensæ non sint interim subministrandæ ex auctoritatibus supra allegatis.

Et ita utraque &c.

R. P. D. ALBERGATO DECANO.

Burgen. juris deputandi Curatum
Lunæ 21. Februar. 1684.

ARGUMENTUM.

Curati Ecclesiarum Parochialium, quæ sunt unitæ mensæ Monachorum, non habent statum collativum, sed deputantur ad illas etiam Monachi ad nutum Abbatis.

SUMMARIUM.

- 1 Beneficia secularia secularibus, regularia Regularibus conferuntur.
- 2 Beneficia manualia non conferuntur in titulum, sed in administrationem.
- 3 Beneficium seculare per unionem Monasterio Regularium factam, acquirit naturam Regularis.
- 4 Unio ex quibus probetur, ostenditur.
- 5 Monachi S. Benedicti habent facultatem deputandi Curatos amovibiles in Ecclesiis Parochialibus dependentibus.

B b dex-

- dentibus ab eorum Monasteriis, etiam Religiosos Monasterii, & num. 7. & 8.
- Rota reverenter amplectitur Decreta Sacr. Congreg. Concilii, ibi. num. 6.
- 9 Confessio partis est omnium probationum maxima.
- 10 Testes debent reddere rationem scientiæ, quando qualitas super qua deponunt aliter sciri non potuit.
- Beneficii vacatio non datur in manualibus, ibi.
- 12 Testibus in concursu major est adhibenda fides, quorum depositiones scripturis corroborantur.
- 13 Papa non censetur derogare Consuetudini immemorabili, neque juri quasi per Constitutionem præcedentem.
- 14 Constitutio, qua nunquam habuit effectum, nullam vim legis acquirit, & nu. 15. & 18.
- 16 Nemo præsumitur spernere, & voluntariè se illaqueare velle censuris.
- 17 Constitutiones ordinis à Papa confirmatæ, derogant prioribus.
- 19 In collatione Beneficiorum sola idoneitas est spectanda non autem origo.

DECISIO XII.

Revocata ad examen Decisione coram me edita, quo ad instantiam Consilii, seu Universitatis Oppidi de Arredondo sub die 11. Decembris 1682. per contradictas responsum fuerat non licere Abbati Regulari SS. Salvatoris de Ogna nominare in Curatum Parochialis Ecclesiæ ejusdem loci unum ex Monachis sui Monasterii, sed potius teneri ad nominationem Presbyteri Sæcularis, & filii patrimonialis ejusdem loci; hodie informante etiam Abbate, & Monasterio, Dominos meos consuli super viribus præfata resolutionis, qui ex novis facti circumstantiis diversoque Jure inde derivante, ab illa recedendum esse censuerunt.

1. Non enim impugnabatur regula de Jure certissima, quod Beneficia sæcularia Sæcularibus conferantur, regularia verò Regularibus ex dispositione Sac. Concil. Trid. sess. 14. de reformat. cap. 10. & 11. &

ex regula Cancell. 42. seu 43. super quibus primario nititur contraria Decisio: sed in hac hypothese Domini resolverunt illam non applicari, sed versari in casu limitationis, cum non agatur de beneficio habente statum collativum, quod conferatur in titulum, sed de Ecclesia unita mensæ Abbatiali cujus Curatus, seu Cappellanus deputatur ad nutum Abbatis, seu Superiorum amovibilis, quo casu præmissa regula non intrat, quæ solum locum sibi vindicat in Beneficiis conferendis, secus autem in manualibus Gonz. ad reg. 8. Cancell. glos. 5. §. 6. nu. 9. & seq. & n. 63. & 64.

2. Cum hæc sint incapacia, collationis, & ad instar famulatus, & conducti servitii dentur in simplicem, & momentaneam administrationem, cap. cum auct. fisset de constitut. Clement. 1. §. quidam etiam Ecclesiæ de excess. Prælat. Lotter. de re benefic. lib. 1. cap. 28. num. 504. Garz. eodem tractat. part. 1. cap. 2. num. 12. idem Gonzal. ad regul. 8. Cancell. glos. 5. §. 7. num. 2. & sequentibus. Addend. ad Greg. decis. 112. num. 5. Add. ad Pamphil. decis. 686. nu. 6. Rota coram Merlin. decis. 37. nu. 1. & seq. coram Peuting. decis. 135. num. 1. & coram Bich. decis. 421. nu. 3. & in decis. 32. sub num. 10. & decis. 773. à nu. 5. ad 8. par. 19. rec.

3. Quinimò, etsi præfata Regula in hac Beneficii specie admitteretur potius Abbati, & Monachis faveret, cum hujusmodi Beneficium per antedictam unionem Monasterio Regulari factam, naturam, & qualitatem Regularis sortitum fuerit, juxta notata per Glos. in Clement. unica §. quidam etiam verb. ad mensam post med. & circa fin. de excess. Prælat. Lotter. de re benefic. lib. 1. quest. 33. nu. 93. Hoyed. de incompat. part. 1. cap. 15. Quem sane effectum inter præcipuos unionis connumerat P. Murga celebrer in hac materia, & in aliis Doctor. quest. post part. 2. quest. 6. num. 1. & 2. Rot. post eundem decis. 9. sub num. 2. decis. 10. sub nu. 3. & dec. 11. sub nu. 5. & novissime in rec. decis. 773. sub num. 5. & seqq. part. 18. Ideoque in his terminis potius retorqueri, & applicari, quod tale Beneficium, uti Regulare, Regulari conferatur, juxta alterum ejusdem Regulæ partem prout ad rem nostram arguunt Angel.

Angel. *cons.* 247. *per tot.* Novar. *in Summ. Bull. commen.* 66. *sub num.* 25. Rot. *in Pampilonen. Vicaria* 13. Martii 1664. *S. Censuerunt in fin. confirmata cor. Eminentiss. Cerr. dec.* 886. *sub n.* 8. & 9. *inter ejus impress.*

4. Talem autem unionem extinctivam tituli Beneficii cum transmutatione status collativi in merè manualementem, licet à parte non controversam, Domini aperte defumebant, tum ex pluribus Decisionibus hujus S. Tribunalis antiquitus in hac causa emanatis super manutentione in possessione deputandi hujus Cappellanum Regularem, vel Presbyterum Sæcularem Abbati pro tempore beneficium, & ad ejus nutum amovibilem de quo sunt binæ decisiones coram bon. mem. Ghislerio *impressæ apud eundem P. Murg. ad constitut. Apost. decis.* 7. & 8. Tum ex sententiis per proprium Ordinarium, ac per R. P. D. Nuncium de annis 1630. & 1632. *in prima, & secunda instantia* hujus præsentis causæ super prædicta unione, necnon deputatione prolatis, & ex antiquiori Sententia in contradictorio Judicio contra Promotorem Fiscalem ab Abbate, & Monasterio usque de anno 1549. obtenta; Necnon ex testibus tunc temporis; & postmodum de anno 1630. in hac eadem causa examinatis de prædicta unione, & Monasterialitate tanquam de re indubitata concludenter, & uniformiter deponentibus. Tum ex perceptione Decimarum, ac onere manutenendi, & restaurandi Ecclesiam ipsi Monasterio injuncto. Tum ex arrendamentis prædictæ Ecclesiæ S. Pelagii uti propriæ, & Monasterialis, ejusque bonorum, & jurium factis ab Abbate de Ogna antiquissimis temporibus scilicet annis 1320. & 1523. ex pluribus Visitationibus ejusdem Ecclesiæ, necnon ex Deputationibus Cappellanorum ad ipsius arbitrium amovibilem cum certo salario ab eodem Abbate tam antiquitus, quam recentius pacificè factis; Tum demum ex Descriptionibus, Catastris, seu ut hispanicè dicitur Apeis Bonorum Monasterii de Ogna sequutis anno 1488. vigore mandati Ordinarii Burgenfis, anno verò 1664. vigore Commissionis Regiæ, in quibus prædicta Ecclesia S. Pelagii uti Monasterialis, & pro-

pria dicti Monasterii de Ogna adnotatur: Ex his autem tanquam ex signis, & probationibus indubitatis qualitatem Monasterialitatis, ac plenariam, & veram unionem concludi testantur P. Murg. *quest. Pastor. par.* 1. *quest.* 2. *divis.* 2. *num.* 14. *cum duob. seqq.* Rot. *cor. Seraph. dec.* 1304. *in fin. & in rec. dec.* 153. *num.* 3. & 4. *dec.* 88. *n.* 11. & 12. *par.* 9. *dec.* 62. *per tot. par.* 15. & *latè in Pampilonen. Vicaria* 13. Martii 1664. *cor. bon. mem. Verospio.*

5. Facultatem verò deputandi in Curatum Monachum, seu quemcumque Presbyterum Sæcularem sibi beneficium ultra assistentiam Juris superius expensam favore Abbatis, & Monasterii, manifestè comprobant duo Decreta Sacræ Congregationis Concilii: Alterum de anno 1638. ad instantiam Benedictinorum Italiæ editum, quo præmissa specialis Dubii disputatione sancitum fuit, contra Episcopum Patavinum itidem informantem, licere Abbatibus Monachos deputare ad ipsorum nutum amovibiles pro servitio Ecclesiarum quomodolibet dependentium à Monasteriis, etiam si Presbyteris Sæcularibus per prius addicta esset Administratio, dummodò cum Socio Ecclesiis præficerent; quod sanè Decretum à fel. mem. Urbano VIII. per Breve speciale datum sub die 6. Septembr. 1638. approbatum extitit; Alterum, & antiquius favore totius Congregationis Benedictinorum Hispaniæ confirmatum à fel. mem. Clemente Octavo usque de anno 1596. quo eadem facultas deputandi Monachum, vel Presbyterum cum eadem conditione impartita fuerat, Quæ sanè Decreta Pontificio placito roborata, sunt absque dubio amplectenda, prout semper, & reverenter monuit hoc Sac. Tribunal, & signanter coram Buratt. *dec.* 479. *num.* 3. & ibi *Addend. sub num.* 20. *cor. Cels. decis.* 5. *num.* 12. *cor. Eminentiss. Otthobon. dec.* 46. *num.* 16.

6. Non refragante quod primum Decretum amputet solum controversiam cum Benedictinis Italiæ, nam, & alterum specialiter quoad Benedictinos Hispaniæ illam removet, & (ultra quod non militat potior ratio pro illis, quam pro istis) ob jurium, ac Privilegiorum communicationem inter Monasteria Congregatio-

nis Hispaniarum, & illa Congregationis Italiae, perinde est, ac si distincte de utraque loqueretur idem Murg. *ad Constit. 4. Gregorii IX. §. 2. num. 18. fol. 34. & ad Constitut. 16. §. 2. num. 14. fol. 371. & poss. dec. 22. sub §. 1. & in individuo hujus Brevis post dec. 28. n. 3. & 9. referendo Constituti onem Julii II. dixit Tamb. de jur. abbat. tom. 1. disp. 17. quest. 1. num. 6.*

8. Quibus adstipulantur aliae Constitutiones Apostolicae hujusmodi facultatem tribuentes, signanter vero ad favorem Monasterii de Oagna extat illa Sixti IV. de anno 1481. ubi praesupposita hujusmodi consuetudine, & facultate pro indubitata deputandi Monachos proprii Monasterii, disponitur, quod durante quadam clausura tunc ab ipsis Monachis pro reformatione Religionis proposita, liceret Abbati, & Monasterio deputare Presbyterum Saecularem eodem modo ad nutum amovibilem. Generaliter etiam ad favorem totius Religionis Hispaniae adsunt aliae Constitutiones Julii II. & Leonis X. prima de anno 1503. secunda de anno 1515. editae, ubi pariter, praedicta consuetudine indubitanter admittitur, eadem facultas Monachis impartitur cum ampliatione deputandi etiam Regulares alterius Religionis: Viget itidem altera Constitutio B. Pii V. la 47. in Bull. tom. 2. pag. 183. sub §. 5. expressè id ipsum concedens omnibus Monachis quarumcumque Religionum; non obstante quod à Gregorio XIII. fuerit revocata; Nam id processit, ex quo illa exposceret, quod una cum Monacho deputato extra clausura degerent alii quatuor Regulares, ut demonstravit illius revalidatio ab eodem Summo Pontifice Gregorio decreta, cum declaratione, quod unus dumtaxat socius Monacho deputato sufficiat, ut testantur Cherubin. *super eadem Constit. 47. schol. 1. fol. 48. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 5. §. 3. num. 79. Rot. dec. 88. num. 17. cum duob. seqq. part. 9. recent.*

9. Confluunt in idem quamplures Testium depositiones Immemorabilem consuetudinem, & possessionem Monasterii super hujusmodi facultate concludenter *Summ. Abbatis nu. 15. Mandatum de manutenendo Nuncii Hispaniarum, & hu-*

jus S. Tribunalis de anno 1632. ad ipso Abbate, & Monachis reportatum, cum subsecuta, & pacifica possessione ab inde citra ex supra recensitis sub §. Talem autem unionem &c. Confessio publici, & totius Consilii, ac Universitatis emanata post litis introductionem per viam recognitionis veritatis, ac renunciationis litis Summ. Abbatis num. 16. Alia consimilis confectio per Deputatos ab eadem Universitate emissa in descriptione bonorum Monasterii in vim Regiae Commissionis de anno 1664. quae de per se sufficerent, uti omnium probationum maximae vulgat. cap. per tuas de probat. l. cum te, Cod. de transact. atque in similibus terminis P. Murg. quest. Pastor. par. 2. quest. 7. num. 2.

10. Testes, & ipsi ad instantiam ipsius Communitatis inducti, qui uno ore fatentur vidisse inservire eidem Ecclesiae Monachum Abbati benevisam, & licet affectando eorum dicta contentur asserere, quod tales deputationes fuerunt dumtaxat pro interim, & donec de Patrimoniali Presbytero Ecclesia provideretur: Attamen cum de hujusmodi interimmaria qualitate, nullam prorsus rationem scientiae reddant, puta quod illam in litteris patentibus Monachorum legerint ad contradictionem aliarum litterarum patentium Presbyterorum Saecularium, sed aliam quamcumque certiorum causam, uti testantes de qualitate, quae aliter sciri non potuit, nullam fidem, quoad affectatam restrictivam merentur, *ad theoreticam Bart. in l. solam 3. sub num. 3. versic. sed si deposuit super eo, quod sententia non percipitur, & num. 14. versic. sed his etiam Bald. & Castrenf. Cod. de Testib. Farinac. eodem tract. quest. 70. num. 6. ubi concordantes Rota coram Buratt. decif. 325. sub num. 4. Rota coram Peuting. dec. 53. num. 3. Ponderando praecipue, quod licet praedicti Testes saepe viderint Monachos amoveri, id tamen non valet inducere scientiam hujusmodi qualitatis interimmariae, cum ob firmatam Beneficii manualitatem, talis mutatio evenerit, quinimmo impropria redduntur eorum testificata, cum Deputationes pro interim asserantur factae durante vacantia Beneficii, quae tamen ex supra firmatis in hac specie Beneficii*

ci non datur, utpotè merè manuali, ut præter adductos in §. *Non enim* firmarunt Cardin. de Luc. *de benefic. discurs.* 97. sub nu. 18. & 19. Rota coram Merlin. *dec.* 37. nu. 2. coram Pamphil. *decis.* 68. nu. 3. ubi *Add. nu.* 6. Et fas sit dicere, prorsus mendacia convincuntur, cum Deputationem P. Martini del Hoyo pro interim factam testentur, quando ex ipsius lectura contrarium depromitur, & omnimodè conformis cæteris Deputationibus legitur, ut in *Summ. Abb. n.* 19. & 20. Aliorum verò Monachorum administratio vigore propriarum Deputationum fuit per tempus considerabile septem, & octo mensium, ac etiam plurium annorum excludens metam interminariam. Quod sanè mendacium de per se solum sufficiens reputatur ad detrahendum in reliquis quamcumque fidem Testibus inductis præstandam, ut in similibus voluit Rota in *dec.* 3. num. 8. *par.* 18. & *decis.* 73. num. 5. & *dec.* 116. nu. 6. *par.* 19. *rec.*

12. Quæ eò magis admittenda veniunt in concursu tot Testium contrarium de directo deponentium, quorum dicta uti fuleita juris assistentia, & uniformia Pontificiis indultis, & publicis documentis superius enunciatis omne veritatis fomentum ad favorem Rei possessoris præbent, ex regula *Text. in cap. cum sunt reg. Jur. in* 6. & *ibi gloss. in figuracione casus*, Rota coram Zarat. *dec.* 23. sub nu. 26. & *seq.* coram Peuting. *dec.* 246. num. 4. & coram Priolo *decis.* 206. nu. 14.

13. Corruere pariter Domini censuerunt secundum decisionis fundamentum innixum Pontificiæ Constitutioni Pii IV. expressè vetanti Monachis Benedictinis Hispaniæ Regulares deputari in Curatos Ecclesiis eorum Monasteriis unitis; Tum ex eo quòd hujusmodi Constitutio nullam præferret mentionem immemorabilis consuetudinis super contrario jure deputandi, vel Monachum, vel Sæcularem ad libitum favore eorundem Benedictorum inductæ, & probatæ, seu centenaria possessionis illis æquipollentis, de quibus in §. *Confluunt &c.* prout neque Constitutionum Apostolicarum supra enunciatarum, ac eandem facultatem tribuentium, ideoque nunquam, neque dictæ consuetudinis, *Monacelli Form. Pars II.*

neque harum Constitutionum derogatoria ceteri debet, ut de immemorabili tradit Gonz. *ad reg. 8. gloss.* 33. nu. 2. Gratian. *disceptat. for. cap.* 578. nu. 10. Rot. *dec.* 614. nu. 1. *par.* 2. & *dec.* 286. nu. 1. *par.* 4. Et de Constitutionibus præcedentibus Rota coram Duran. *dec.* 83. nu. 16. coram Dunozet. Jun. *dec.* 131. à nu. 2. & 4. & *decis.* 32. nu. 23. *par.* 10. *rec.*

14. Tum, & evidenter ex eo, quòd illa non doceatur in ulla sui parte effectuatæ, & consequenter uti destituta omni vi, & effectum nullam vim legis acquirere potuit, ut distinguendo tradiderunt Felin. in *cap. 1. sub nu.* 13. *vers.* *Nihilominus de Treg. & Pace*, Vermigliol. *conf.* 355. nu. 8. Rota *dec.* 628. nu. 16. *par.* 18. *recent.*

Ineffectuatio quoad omnia in illa contenta, colligitur, cum eligendi forma primo præscripta super electione Generalis Congregationis, quod scilicet Abbas fixus Monasterii Vallisolitani cæteris præferatur, certum sit, & notorium non servari, sed Capitulum Generale elegit, & eligit liberè in Generalem prædictum quemcumque Monachum sibi benevisum, juxta litteralem dispositionem Constitutionum ejusdem Congregationis, post dictam Bullam Pianam editarum, confirmatarum à san. mem. Paulo V. cum expressa derogatione quibuscumque Constitutionibus, & exhibitarum in *Summ. Abbatis sub num.* 22.

15. Unio verò, secundò injuncta, Prioratum, seu Monasteriorum minoris redditus Generali, ac aliis Executoribus commissa, itidem ineffectuata remanet, cum neque Executorum deputatio ad id peragendum ostendatur. Prohibitio demum tertio demandata inserviendi Ecclesiis unitis per Regulares sub pœnis Exequutoribus benè visis tantum abest, quod effectuatæ, & ad actum redacta doceatur, quia potius contrarium evidenter apparet, ex quo nec constat de deputatione hujusmodi Executorum, seu Commissariorum, & pro parte Abbatis de contraria continuata usque in præsens observantia etiam immemorabili ex depositionibus Testium, & deputationibus Regularium ab inde citrà subsecutis in vim præcedentium, & posteriorum Constitutionum su-

pra memoratarum absque comminatae pē-
næ luitione ad oculum fuerit demonstratū,
licet pro omnimoda Bullæ inobservantia,
non usus quoad unam partem sufficiat,
Rota coram Carillo decis. 155. sub n.
5. cor. Bichio dec. 133. n. 21. cum ibi congest.

16. Accedit pro totali ineffectu atione
nimia inverisimilitudo, quod tot gravissimi
Viri, ac Superiores hujusce Congregationis
dispositionem Pontificiam voluissent eludere,
& illam spernendo excommunicationis,
& censurarum vinculis semetipfos innodari,
quam sanè præsumptionem in perspicua animi
qualitate omnia Jura abhorrent adnotata per
Berou. conf. 92. nu. 2. lib. 1. Vermil. conf. 225.
num. 6. & 275. nu. 14. Rot. decis. 106. sub
nu. 7. par. 2. rec.

17. Et demùm tollitur omnis difficultas
ex Constitutionibus dict. Congregationis
compilatis de anno 1610. in quibus
cap. 57. hujusmodi usus, & facultas deputandi
Monachos pro servitio Ecclesiarum unitarum
curam animarum habentium, vel in Prioratus,
& Grancias erectarum ex causa necessaria
præsupponitur cum præscriptione certæ
formæ in similibus deputationibus Monachorum
servandæ *Summario Abbatis nu. 22. litt. G. Quæ*
cum confirmatæ fuerint à san. mem. Paulo
Quinto sub expresso mandato, quod nullæ
aliæ leges, præter in eisdem Constitutionibus
præscriptas, esset in posterum servandæ,
& cum derogatione quibuscumque Statutis,
Indultis & Litteris etiam Apostolicis
contrarium disponentibus, utique non solum
dict. usum, & consuetudinem immemorabilem,
ut supra probatam confirmant, sed tollunt
quodcumque obstaculum, quod possit deduci
ex dicta Pii IV. vel alia præcedenti Constitutione.

18. Nec obesset visum fuit, quod allegata
Constitutio B. Pii V. & relatæ Confirmationes
Apostolicæ Clementis VIII. & Urbani VIII.
Decretorum Sac. Congregationis Concilii,
uti nullam præferentes mentionem Litterarum
Pii IV. licet posteriores, non censeantur
istius Derogatoriæ; nam præterquod idem
argumentum retorquetur, cum Piana Constitutio
nec ullam mentionem faciat de an-

tiquioribus privilegiis Sixti IV. Julii II.
Leonis X. quæ liberam facultatem, & consuetudinem
deputandi Monachum canonizant, Ideoque si hæc
illi non derogent, nec illa antiquioribus derogare
potuit, ut uno, eodemque Jure metiantur ad
tradita per Rotam decis. 60. sub nu. 6. par.
15. & decis. 227. sub num. 11. par. 19. recen.
semper remanet inevitabilis responsio, quod de
illa uti inobservata, nulla est habenda ratio,
tandem de actu ineffectuato, ut præter supra
allegata decidit Text. in cap. non præstat de reg. Jur. in 6. Rota
decis. 260. nu. 5. & 6. par. 5. recen. cum ibi
allegatis.

19. Firmata itaque penes Abbatem, & Monasterium
facultate deputandi Monachum Regularem in
Curatum Ecclesiæ Oppidi de Arredondo, sublata
fortius remanet illatio in contraria decisione
deducta, Quod Abbas teneatur nominare Presbyterum
Sæcularem, & filium Patrimoniam ejusdem loci,
cum tamen non minus corrueret quando etiam
admitteretur non subsistere dict. facultatem, ex
quo non est bona consequentia, non potest
deputare Monachum, ergo tenetur deputare
Presbyterum Sæcularem, qui sit filius Patrimonialis
loci de Arredondo; Adhuc enim esset in potestate
Abbatis vel hunc, vel Exterum deputare, nam in
collatione Beneficiorum sola idoneitas, non autem
origo spectatur, cum apud Deum non detur
exceptio personarum, Text. est clarus in cap. ad
Decorem 6. de Instit. ubi Innocentius Tertius
improbat conventiones factas: ut Canonicatus,
& Beneficia Ecclesiæ Constantinopolitanæ Clericis
non nisi certæ Nationis conferantur ipsumque
Patriarcham acriter repræhendit, & arguit
quem etiam postea in litteris specialibus absolvit
à conventionibus factis, & Juramento pro
illis absolvendis præstito, ut refert Gonz. in
eodem cap. ad decorem de Instit. & tradit latè
Mandof. conf. 35. sub nu. 21. vers. Imò non est
absolutè verum cum seq. Garz. de benef. p. 7.
cap. 9. nu. 4. Mastobr. in prax. hab. concurs. præ-
ud. 7. dub. 21. nu. 36. Castropal. oper. Moral. tom. 2.
trakt. 13. disp. 4. punct. 9. nu. 2. Rota decis. 63.
sub nu. 3. vers. & facit part. 1. & decis. 29.
nu. 2. ubi in specie de Rectoribus part. 2. rec.

Neque

Neque obligatio prætenſa deputandi Patrimoniale ex teſtibus ab Uniuerſitate adductis probatur, prout ſupra expenſum fuit; Imò de contrario conſtat ex Deputationibus exhibitis pro parte Abbatis, in quibus tantùm abeſt adminiſtrationem Eccleſiæ S. Pelagii Patrimoniale loci de Arredondo fuiſſe conceſſam, quod ut plurimum vel Monachi, vel Presbyteri extranei à loco de Arredondo pro illa, fuerunt deputati *Summario Abbatis nu. 20.* & ſi aliquando Patrimonialis electus fuit, id evenit ſub expreſſa conditione, & Jramento, quod non cenſeretur deputatus ex quo eſſet Patrimonialis *Summario ejuſdem num. 26.* ex quibus facultas prædicta Abbatis de Ognâ convalidatur, & Jus ab Uniuerſitate prætenſum penitus deſtruitur.

Et ita utraque Parte audita reſponſum fuit, &c.

R. P. D. BENINCASA

Romana Quindenniorum.
Veneris 13. Martii 1689.

ARGUMENTUM.

Emphyteuſi translata ad manus mortuas, dentur Domino directo de æquitate Quindennia ſingulis quindecim annis, etiam nulla facta conventione. Melioramenta non augent laudemium.

SUMMARIUM.

- 1 Quindennium debetur loco laudemii Domino directo ſingulis quindecim annis ob tranſitum Emphyteuſis in manus mortuas.
Quindennia ſunt ſolvenda juxta antiquum rei valorem, nulla habita ratione melioramentorum, ibi.
- 2 Quindennium nihil aliud eſt, quam ipſum laudemium determinato tempore decimi quinti anni ſolvendum, quamvis non conventum.
- 3 Laudemium non augetur, ſi ſiant melioramenta.
- 4 Fictio in caſu ficto operatur quantum veritas in caſu vero.

- 5 Ubi militat eadem ratio, militare debet eadem juris diſpoſitio.
- 6 Fictio legis, non admittitur ultra caſus expreſſos.
Laudemii ſolutio facienda eſt juxta loci conſuetudinem, ibi.
- 7 Nemo debet cum aliena jactura locupletari.
- 8 Utilius habere pro Emphyteuſi Quindennium, quam erigere laudemium.
- 9 Melioramenta facta in re ſacra, & religioſa non cedunt ſolo.
Monafterium auctoritate Ordinaria erectum in fundo Emphyteutico, non cedit ſolo, ibi.

DECISIO XIII.

Postquam ſub die 6. Junii 1687. reſolutum fuit conſtare de bono jure Capituli Sanctæ Mariæ Tranſtyberim ad effectum manutentionis in exigendis quindennis ſibi debitis, pro quadam Domo Emphyteutica à Monialibus Beatæ Virginis ſeptem dolorum, titulo emptionis modo poſſeſſa, eademque quindennia regulanda fore ſecundum valorem ipſius domus de tempore, quo empta fuerat, non autem juxta ſtatum præſentem ex nova Fabrica Monafterii, & Eccleſiæ totaliter mutatum, & pluribus melioramentis adauctum, diſputatum hodiè fuit: An ſtandum, vel recedendum eſſet à deciſis, & DD. inhærentes fundamentis præteritæ reſolutionis pro illius confirmatione, ſteterunt rejectis novis objectionibus in contrarium excitatis.

1. Præmiſſo ſiquidem, quod quindennia in jure penitus ignota ſucceſſerint loco laudemii, quod ex quadam æquitate à præxi fingitur decimoquinto deberi quolibet anno Domino directo, quia aliàs nullam haberet ſpem devolutionis ob tranſitum Emphyteuſis in manibus mortuis, *Ricc. in prax. reſolut. 633. par. 1. per tot. Rot. coram Coccino deciſ. 233. num. 15. & coram Cerro deciſ. 2. num. 12. uſque ad 21. & deciſ. 192. n. 4. p. 19. rec. ſicuti, ubi non proceditur per viam novæ Inveſtituræ favore diverſæ perſonæ, ſed potiùs ſimplicis renovationis in perſonam Emphyteutæ ſemel inveſtitæ quando laudemium debetur, ſolvendum eſt*

Bb 4 jux-